

Документ за разглеждане в заседание

B9-0206/2020

1.7.2020

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявления на Съвета и на Комисията
съгласно член 132, параграф 2 от Правилника за дейността

относно всеобхватна политика на Съюза за предотвратяване на
изпирането на пари и финансирането на тероризма – план за действие на
Комисията и други неотдавнашни събития
(2020/2686(RSP))

Гунар Бек, Елен Лапорт, Филип Жювен, Марко Дзани
от името на групата ID

B9-0206/2020

Резолюция на Европейския парламент относно всеобхватна политика на Съюза за предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма – план за действие на Комисията и други неотдавнашни събития (2020/2686(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията от 7 май 2020 г. относно план за действие за всеобхватна политика на Съюза за предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма (COM(2020)2800),
- като взе предвид отговора на Комисията на въпрос с искане за писмен отговор E - 002805/2019,
- като взе предвид отговора на Комисията, предоставен по време на заседанието на комисията по икономически и парични въпроси на 5 септември 2019 г. относно проучването на НПО по отношение на изпирането на пари и финансирането на тероризма,
- като взе предвид доклада на Комисията от 24 юли 2019 г. относно оценката на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм, които засягат вътрешния пазар и са свързани с презгранични дейности (COM(2019)0370),
- като взе предвид Препоръка VIII от юни 2015 г. на Специалната група за финансови действия (FATF) относно борбата със злоупотребите на организации с нестопанска цел,
- като взе предвид годишния доклад за 2017 г. на малтийския комисар по въпросите на доброволческите организации,
- като взе предвид Специален доклад 35/2018 на Европейската сметна палата от 18 декември 2019 г., озаглавен „Прозрачност на използваните от НПО средства от ЕС: необходими са повече усилия“, в който се отправя искане ЕС да установи легално определение за НПО,
- като взе предвид решението на Съда на Европейския съюз по дело C-78/18, Европейска комисия срещу Унгария¹,
- като взе предвид декларацията на Съвета и на Комисията от 8 юли 2020 г. относно всеобхватна политика на Съюза за предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма – план за действие на Комисията и други неотдавнашни събития,

¹ Решение на Съда на Европейския съюз от 18 юни 2020 г., Комисия срещу Унгария, C-78/18, ECLI:EU:C:2020:476.

- като взе предвид член 132, параграф 2 от своя Правилник за дейността,
- А. като има предвид, че Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) и Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) считат НПО за „изложени на риск“ в рамките на борбата срещу изпирането на пари (БИП) като фронт за терористични организации, които набират и прехвърлят средства, или като легитимни предприятия, които непряко подкрепят целите на терористичните организации;
- Б. като има предвид, че Европейският съюз е приел солидно законодателство за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
 1. изразява съжаление относно факта, че НПО все още не са задължени субекти съгласно петата Директива относно борбата с изпирането на пари или съгласно международните стандарти на FATF, и че те подлежат единствено на маргинална комплексна проверка на клиента като клиенти на банки, адвокати и счетоводители, въпреки констатациите на Европол и Евроюст, които заключават, че тези организации са „изложени на риск“ в рамките на борбата с изпирането на пари;
 2. изразява загриженост във връзка с коментарите, направени от Комисията пред неговата комисия по икономически и парични въпроси на 5 септември 2019 г., според които „тя не е пожелала да създава впечатлението, че тези организации участват в незаконни дейности“, с което изглежда се намеква, че тези организации се ползват от преференциално третиране от страна на регулаторните и надзорните органи и че икономическите субекти, които вече са обект на контрол от страна на надзорните органи в рамките на рамката за борба с изпирането на пари са по някакъв начин инкриминирани; подчертава, че подобно впечатление би могло лесно да бъде избегнато, ако се въведе подходящ режим за борба с изпирането на пари за НПО;
 3. изразява съжаление по повод факта, че Съдът на Европейския съюз постанови по дело C-78/18, че унгарските изисквания за прозрачност за НПО, които биха могли да бъдат полезен инструмент за предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма, са в нарушение на правото на ЕС; подчертава, че свободното движение на капитали, установено в член 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и членове 7, 8 и 12 от Хартата на основните права на Европейския съюз, не следва да се тълкува по начин, който да улеснява изпирането на пари; изразява учудване от съображенията на Съда относно тълкуването на член 65, параграф 1, буква б) от ДФЕС, според което изпирането на пари и финансирането на тероризма само по себе си не представляват достатъчно сериозна заплаха за основен обществен интерес; изразява съжаление, че с това решение се твърди, че неправителствените организации (НПО) изглежда са над закона;
 4. припомня, че Годишният доклад за 2017 г. на малтийския комисар по доброволческите организации, подкрепен от MONEYVAL, ясно показва, че организациите с нестопанска цел са предразположени към изпиране на пари и

финансиране на тероризма, което изглежда противоречи на твърдението на Комисията в отговор на въпрос с искане за писмен отговор E-002805/2019, че равнищата на изпирането на пари/финансирането на тероризма и уязвимостта на тези организации се считат за „по-малко значими“;

5. настоятелно призовава Комисията да представи официално определение на НПО, тъй като липсата на такова определение пречи на усилията за ефективно регулиране на прозрачността и фискалната отчетност на НПО;
6. приветства факта, че Комисията възнамерява да анализира дали настоящият набор от частни оператори, които са обект на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, е подходящ, и да се поучи от опита на държавите членки; изразява съжаление, че унгарският опит няма да бъде взет под внимание; призовава Комисията да включи НПО в обхвата на определението за задължени субекти съгласно Директивата относно борбата с изпирането на пари, да контролира внимателно тяхното финансиране и разходи, и да приеме всеобхватни правила за прозрачност;
7. счита, че НПО следва да спазват препоръките на FATF относно предотвратяването на дейностите по финансиране на тероризма, както и че държавите членки трябва да преразгледат пригодността на своите закони и разпоредби спрямо субекти, които е вероятно да бъдат обект на злоупотреби с цел финансиране на тероризма, включително НПО, както се предлага от Марко Летици, експерт на Комисията по въпросите на борбата с изпирането на пари/финансирането на тероризма;
8. настоятелно призовава Комисията, при дебатите или изготвянето на уредбата за борба с изпирането на пари/финансирането на тероризма, да не си сътрудничи с НПО, които не са били подложени на щателен контрол и не са докладвали относно произхода на своите финансови средства и разходи;
9. изразява загриженост, че обявеното приемане на законодателно предложение за въвеждане на мерки за борба с изпирането на пари/финансирането на тероризма на равнище ЕС през първото тримесечие на 2021 г. допълнително ограничава компетентността на националните надзорни органи; счита, че неуспехът на ограничен брой национални надзорни органи в борбата с изпирането на пари не изисква прехвърляне на компетентност на равнище ЕС от националното към европейското равнище; изразява учудването си от факта, че с оглед на текущата криза на държавния дълг и банковата криза в ЕС Комисията представя начините на функциониране на единния надзорен механизъм и на Единния съвет по реструктуриране като най-добри практики; отхвърля създаването на още един надзорен орган на равнището на ЕС; предлага насоките относно прилагането на правото на ЕС да бъдат много по-добре приспособени към задачата за привеждане в съответствие на практическото прилагане на борбата с изпирането на пари;
10. подчертава липсата на надеждност на списъка на ЕС на високорискови трети държави, които отбелязват стратегически пропуски в своите режими за борба с изпирането на пари/финансирането на тероризма, и в този контекст подчертава, че редица държави, които будят безпокойство съгласно препоръките на FATF, не са

били добавени към този списък, вероятно в следствие на силен политически натиск, докато други, на които е дадена положителна оценка, са били включени;

11. отбелязва, че според неотдавнашни разследвания, услуги за парични преводи, често използвани от имигранти за изпращане на пари в родните им страни, представляват сериозна заплаха, тъй като е доказано, че тези услуги се използват за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма; отбелязва освен това, че правоприлагащите органи са предложили на органите, отговорни за наблюдението на мрежите за парични преводи, да възприемат гъвкав подход на доброволна основа, тъй като тези предприятия обикновено са собственост и се използват от имигрантските общности, като по-стриктен подход би могъл да породи критики, свързани с расизма и дискриминацията;
12. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Европейския съвет, на Съвета, Комисията и на Специалната група за финансови действия.